

El triangle de la nació catalana

written by Redacció Unilateral | 17 de febrer de 2022

L'allau d'actuacions repressives augmenta, a mesura que la defensa de les institucions d'autogovern s'intensifica i, si bé fa uns anys, la situació als tres fonts territorials que tenim oberts era desigual, ara es va igualant, en aquest sentit, i la resposta és intensa: a la vegada que el creixement dels moviments socials i culturals es reactiva o intensifica, s'estan obrint ponts per a la causa i lluita comuna.

L'atac a les institucions pels trets distintius de la nació catalana com són: llengua, cultura i ensenyament, són el top ten sembla que, pel sector unionista, el més imminent a combatre en comptes de preocupar-se per altres qüestions: en l'àmbit funcional com a requisits en les convocatòries d'ocupació pública, en la llengua vehicular a l'escola pública i també en la criminalització del seu ús, en general, i sobretot amb el menyspreu, i també –com no- en l'àmbit judicial: la pressa per canviar lleis o legislar allò que no ho està del tot s'està convertint en una cursa irrefrenable.

No fa gaire vèiem que en una [convocatòria per a l'empresa pública TMB](#), de Barcelona, per als nous conductors no demanaven el coneixement del català com a requisit i és gràcies a la seva impugnació que es va esmenar. També han crescut el nombre d'atacs per expressar-se en català en notícies que han proliferat els darrers anys en la sanitat o qualsevol dels àmbits de la vida pública: la manca de respecte es veu incrementada davant d'una impunitat que és encoratjada per la pressió mediàtica i que cal revertir, en primera instància pel respecte mutu no fent-los més cas del que cal i intentant cercar vies de denunciar-ho constructives.

Pel que fa al País Valencià, de més endarrere, ha estat més clara la situació esquizofrènica de la societat: per exemple, la gestació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) exemplifica aquests malabarismes i la politització dels drets lingüístics: ["Per què el PSPV finalment proposa com a membres de l'AVL persones pròximes al partit en lloc de només acadèmics com s'havia compromès inicialment?"](#). Plataforma per la Llengua anunciava, a finals de l'any passat, que ["més del 42% de les webs de l'administració de l'Estat amb presència del català neguen la unitat de la llengua"](#); amb l'[eliminació](#) de símbols propis patent amb el canvi de noms de carrers o bé la retirada de banderes i qualsevol element, més enllà fins i tot de l'espai públic. Així doncs, aquesta tàctica és una més de les emprades pels sectors que sembren l'odi, per part dels sectors intolerants, atacant monuments, fent pintades i faltant al respecte a la societat catalana i també a l'espai públic. Fer passar allò que és normal per una "imposició" no és nou, però sí miserable: cal tenir clar el que és pels partits de la dreta i les organitzacions espanyolistes que cada cop han proliferat més i, és quan els partits que hi ha als governs tenen majoria i els donen suport que prenen força, sota la forma de declaracions institucionals que no tenen més força que les lleis sinó que criden més alt.

La campanya de desprestigi que es duu a terme en la vida quotidiana i mitjans on es fa canviar de llengua o criminalitza qualsevol expressió que no es faci en castellà –a les cadenes i emissores autonòmiques– s'emmarca dins la batalla política que la dreta i, en general, els partits unionistes, han plantejat contra el model educatiu a les institucions, un model avalat des de sempre per la majoria de sectors. Cal no donar ales a VOX i altres entitats que justifiquen la seva proposta amb la seva batalla particular davant de tots aquells que volen seguir el model del separatisme català a la Comunitat Valenciana o [balear](#). Ha passat al govern balear al Consell i també a l'equip de govern alacantí, en la declaració institucional i el pitjor que pot

passar és donar-los la raó en detriment de la defensa de tots els ciutadans i del dret de totes les llengües: es tracta de **discriminació**.

I entre els grans mentiders, el **partit socialista**, amb declaracions ambigües, contradictòries i, de vegades, [descarades](#) com, per exemple: «tan espanyol és el castellà com el català, el gallec o el basc». Els [grupuscles](#) que van treballant pel darrere es van també multiplicant i cal tenir-los en compte.

A la Comunitat Valenciana, malgrat ser la llengua oficial i pròpia de la Comunitat (article 6.1 de l'Estatut d'autonomia), no s'exigeix amb caràcter general o generalitzable per a tota la zona valencianoparlant. Només algunes entitats locals d'aquesta zona, i per a la cobertura no interina; la sentència [del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana de 14 d'octubre de 2020](#), va anul·lar l'obligatorietat del coneixement de la llengua oficial en funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional. El coneixement de les llengües pròpies i oficials sí, però, que s'exigeix a Catalunya, les [Illes Balears](#), Galícia i el País Basc.

A les Illes Balears, però, la [normativa la Comissió d'Educació del Parlament](#) està tramitant la nova llei d'educació que consagra el castellà com a llengua vehicular deixa a les mans dels centres la possibilitat de fer més del 50% de les classes en català... L'espanyolisme creix a les Illes amb força i es fa patent en [diferents àmbits](#).

A la Justícia, sota la competència de l'estat: l'[estadística dels Serveis Lingüístics de l'Àmbit Judicial de 2020](#), una de les tasques és la impugnació de les bases comunes que regeixen els processos selectius per ingressar o accedir als cossos de funcionaris judicials i de les convocatòries dels concursos oposició de promoció interna, però [encara hi ha molt a fer](#).

Les manifestacions i denúncies, privades i públiques cada vegada són més, i tenen més **visibilitat**. Cal lluitar **contra la voluntat de tergiversar la realitat**, que és la seva tàctica i, sobretot, evitar de contribuir-hi amb polítiques seguidistes o amagant el cap sota l'ala. Cal **vèncer i fer respectar les institucions des de tots els sectors**, des de dalt i des de baix. Els qui han imposat han estat les forces estatals i unionistes volent menysprear i erradicar qualsevol expressió catalana.

En el 25è aniversari de la [Coordinadora d'Associacions per la Llengua \(CAL\)](#), reiterem la necessitat de fer xarxa a Catalunya, al País Valencià i a les Illes Balears i també volem fer valdre la [Federació d'Organitzacions per la llengua catalana \(FOLC\)](#), constituïda el 2000 per organitzacions per la llengua dels Països Catalans aprovaren la Declaració de Montblanc en la qual es comprometien a avançar en aquesta direcció.

Si el Poble és sobirà, aleshores, per què buscar tres [peus al gat](#) i no deixar conviure tothom amb respecte? O la diversitat exclou els catalanoparlants?